



քան առաջ 33 հազար ր.)։ Այդ վեց տարիներում հրաշէջների համար քաղաքը տարեկան պէտք է վճարէ 20 հազար ր., այժմեան 13 հազարի փոխարէն։ Քաղաքային վարչութիւնը առաջարկում է այդ լրացուցիչ ծախսերը մատակարարելու համար օգտուել 1886 թիւ նախահաշւի ամելորդներից։ Զայնաւոր Յովինաննիսեանը ուշաբրութիւն է դարձնում այն բանի վրա, որ անտեղի է այժմս խօսել աւելորդների մասին, քանի որ գեռ չը կայ, լաւ չի՞ր լինի այժմեանից պարզապէս ասել թէ փող չունենք, որ կարելի լինի յետոյ փոխարինութեան կամ մի որդիշ արտաքոյ կարգի մուտքի մասին հոգալ։ Մեծամասնութիւնը չը համաձայնվեցաւ պ. Յովինաննիսեանցի կարծիքների հետ և վճռեց հաստատել վարչութեան առաջարկութիւնը։ 2) Վարչութիւնը առաջարկում է աւելացնել քաղաքային բժիշկներ պ.պ. Ռուդկովսկու և Բախուտովի ու ոճիկները մօտաւորապէս 800 բուլիով, մէկին տաս տարվայ, իսկ միւսի տասն և հինգ տարվայ ծառայութեան համար, և այդ գումարը մտցնել գալ 1887 տարվայ նախահաշվի մէջ, քանի որ այս տարվայ բոլոր աւելորդները պէտք է ծածկեն ոստիկանութեան լրացուցիչ ծախսերը։ Դուման հաստատեց առաջարկութիւնը, չը նայած իշխան Թումանովի խօսքերին այն մասին, թէ ներկայ գումայի լիազօրութիւնը շուտով վերջանում է և թէ գալ 1887 թիւ նախահաշվի մէջ մտցնելիք ծախսերը նոր ընտրվելու դումայի իրաւունքն է։ 3) Թիֆլիսի գաւառական զինուորական կառավարիչ (յնչ Տ. ՅՈՒՆԻ. ՊԱ.Կ.) խնդրել է քաղաքային վարչութիւնից փոխել այն բնակարանը, որը ծառայում է իրեւ հաւաքատեղի տեղ նորակոչ զինուորաների համար,

պատճառներով: Տ. Խիտարօվի տունը ծառայում է իրեն հաւաքատեղի 1873 թւականից. դեռ պատերազմի ժամանակ զինուորական վարչութիւնը աւելի յարմար էր գտնում այդ տեղը, այնուհետև 1882 թւականին երբ պայմանագրութեան ժամանակը վերջացել էր, քաղաքը նորից պայման կապեց Խիտարօվի հետ կառավարութեան համաձայնութիւնը ունենալով: Այժմս պ. կառավարիչը գտնում է, որ այդ տունը անյարմար է, միթէ անյարմարութիւնները չը կային 1882 սկայմանագրութեան ժամանակ. մանաւանդ որ քաղաքը Խիտարօվին վճարում է միայն 900 ր., իսկ Սարուխանովին պէտք է վճարի 1,800 ր. 4) Թիֆլիսի բանտի կառավարիչը վատնել էր բանտապետական 1,515 ր. քաղաքը ստիպված է եղել լրացնել այդ կորուստը, բայց ունատը վճռել էր յետ դարձնել քաղաքին այդ գումարը: Ո. Նահանգապետը խընդրում է գումայից, թէ արդեօք նա կարող չէ երկրորդ անգամ վճարել այդ յետ դարձրած գումարը, քանի որ գործը քննվում է այժմս ունատի ընդհանուր ժողովում: Գուման բացասական պատասխան տուեց: 5) Ինչպէս յայտնի է Ռուսաստանում կանաքը ընտրողական իրաւունք չունեն, բայց նրանք կարող են լիազօրութիւն տալ իրանց մօտ ազգականներին, (որոնք իրանց կողմից ընտրելու իրաւունք ունեն) ընտրելու իրանց փոխարէն: Գուման վճռեց ամեն մի անձնաւորութեան թոյլ տալ լիազօրութիւն ներկայացնելու, եթէ նա մինչև այդ օրը կը ներկայացնի իր վրա եղած քաղաքային ապաւիժները: 6) Գուման քննեց 46 անձանց կողմից արված նկատողութիւնները ընտրողական ցուցակների վերաբերմանք:

Կերպով կտլսելու Եղանակը ցուրտ է և խոնաւ:  
ԴՈՒՇԵԹԻ հայոց ծխական հոգաբարձութիւն  
ստացանք հետեւեալ նամակը: «Կարդալով ձեր  
բազրի № 104-ի ներքին լուրերում Գէորգե  
ճեմարանի հինգերորդ դասարանից վկայական  
դուրս եկած մի երիտասարդի ցանկութիւնը  
սուցչութեան պաշտօնը յանձն առնելու, յաջ  
նում ենք որ մեր գալրոցում ուսուցչական վա-  
սմեն առարկաների համար 240 ըուբլի է, և  
զեցական երգեցողութեան համար 60 ըուբ-  
լի սրանից ուսուցչին արվում է բնակարա-  
վառելու փայտ և վերջապէս եկեղեցու ամեն  
սակ ծխակատարութիւններից կունենայ որոշվ  
մասը: Եթէ պարզնը կը բարեհածի ընդունել  
առաջարկութիւնը, թող անժամակորոյս պատ-  
խանէ մեղ:

հայ ուսանողները ամենասերտ բարեկամական  
յարաբերութիւններ են պահպանում:

Սեպ հաղորդում են ԲԱԳՈՒԻՖ, որ այդտեղի  
հայ-աւետարանականների ազօթատան մէջ խւրա-  
քանչիւր կիրակի օրերը գերմանացի պաստօր պ.  
Հանդէ քարոզում է հայերէն լեզուով: «Պաստօրը  
հիմնաւոր կերպով ուսումնասիրել է հայերէն լե-  
զուն, ասում է թղթակիցը, և կատարելապէս տի-  
րապետում է այժմ հայերէն աշխարհաբար գրա-  
կան լեզուին: Զարմանալի տպաւորութիւն է գոր-  
ծում բուն գերմանացու բերանից քարոզ լսել  
մաքուր աշխարհաբար հայոց լեզուով»:

Երկու անգամ մենք հաղորդեցինք հայոց ներկայացումների սկզբնու մասին, բայց երկու անգամն էլ թատրօնական կօմիտեաը ստիպված էր ներկայացումները յետաձգել: Պատճառը այն էր որ Կ. Պօլսից հրավիրված գերասանները և գերասանուհիները ուշացան իրանցից անկախ պատճառներով: Կօմիտեաը այժմս աւելորդ է համարում այլ ևս սպասելու նրանց և վճռել է ներկայացումները սկսել առանց նոցա, բաւականանալով առ այժմ պ. Ազամեանով և տեղական ոյժերով: Առաջին ներկայացումը անպատճառ լինելու է հինգչարթի, հոկտեմբերի 2-ին: Տալու են Գրանսերէնից թարգմանված և հայ հասարակութեանը ծանօթ «Լիօնի սուրհանդակ» (կողոպտված փօստ) պիէսան: Պօլսի միւս գերասանները այսաեղ կը լինեն մօտաւորապէս մինչև հոկտեմբերի 15-ը:

Խորհուրդ կը տայինք մեր երկրի վաճառականներին ուշադրութիւն դարձնել «Արակի» № 105-ի

Սեղ զրում են ԲԱԳՈՒԻՑ: «Ամսիս 13-ին ապա-  
նիվական ուսանողական խումբը, որ բաղկացած է  
վեց հոգուց, տուեց տեղիս թատրօնում իր կոն-  
ցերաց: Թատրօնը լի էր հանդիսականներով, ո-  
րոնք ծափահարութեամբ վարձատրեցին նուազա-  
ծու ուսանողներին և ցրվեցան ուրախ տպաւո-  
րութեան տակ:»

սորոնք և կել էին վերջին հրամեցտն առնելու հագուցեալից և միխթարելու նրա երիտասարդ ուրին, ամիկին Գայանէին: Հիւրանոցից մինչև եկղին ուսերի վրա էին տանում դագաղը: Եկղին աւագ քահանան ճառ խօսեց, իսկ գերեմանի վրա Օքէսայի համալսարանի նոր ուսումնաւարտ ուսանող պ. Սահմանական մի դամբ նական ճառ արտասահեց, արտայայտելով նեկայ եղողների զգացմունքները»

թիւնը կրկին չէր համաձայնվել, այդ պատճառով պ. զինուորական կառավարիչը առաջարկում է բայդ բանը դումային։ Դուման բացասական հետեւել

Deutschlands tiefstes Verderben war, wurde zugleich der Grund seiner Rettung (Մի վերին աստիճանի զարմանալի և մշտական մտածողութեան արժանի այլակերպութիւն! Օտարամոլութիւնը, որ Գերմանիայի ամենախոր կործանման պատճառ էր, դարձաւ մի և նոյն ժամանակ և նրա փրկութեան պատճառ):

Հայրենակիցների բուն ոգեկան պահանջները, հաված լինելով գէպի գերմանական գիտութիւնը

Ամեն մի ազգ կը քաղաքակրթական կեանքի  
մէջ՝ զարդացաւ մի որ և է ուրիշ ազգի կուլ-  
տուրայի ներդործութեան տակ, բայց այնու ամե-  
նայնիւ փոխ առնելով ուրիշի կուլտուրան իւրա-  
քանչիւր ազդ իրացրեց, անհատացրեց, աղզայնա-  
ցրեց ուրիշից վերցրած կուլտուրան։ Միայն խա-  
ւարամիտ, անշարժութեան, տղիառութեան մէջ  
փոտղ ազգերը ընդունակ չեն եղել իրացնել, սե-  
փականել որ և է ազգից վերցրած ընդհանուր  
մարդկային գաղափարը։ Եւ այդ տեսակիները  
միշտ սովորութիւն ունեն մեղադրել ոչ թէ իրանց,  
այլ ընդհանուր մարդկային գաղափարի քարոզչին,  
թէ նա է եղել անընդունակ հասկանալ ազգի  
բուն պահանջները....

Պատմութեանը ճիշդ յայտնի չէ թէ անոմիջապէս որտեղից է ծագել հին եղիսաբեկան քաղաքակրթութիւնը, բայց յայտնի է որ արդէն եղիսաբեկան կուլտուրան ներդործութիւն է ունեցել յունաց քաղաքակրթութեան վրա, այս վերջինը քաղաքակրթեց Հռոմը, որը իր կողմից հռօմայեցնելով այդ քաղաքակրթութիւնը, դարերի ընթացքում, իր կողմից կրթիչ ներդործութիւն է ունեցել մասնաւուն կուլտուրանը:

Նոյն Գերմանիան, սրի քաղաքակրթական զարգացման համար Նազարեանցի քարոզչական բերանում երևում է պ.ա. Լէյստին և Յովհաննիսեանին մինեղ, մասնաւոր, բռն գերմանական գաղափար, նոյն Գերմանիան 17-րդ և 18-րդ դարերի ընթացքում անպայման գտնվում էր անգլիական, հօլլանդական և Փրանսիական քաղաքակրթական և ֆիլիսոփայական գաղափարի ներգործութեան առաջ:

Բայց այնուհետև գերմանացին սեփականացրեց ուրիշներից վերցրած գաղափարը և այդ փոխ աւած գաղափարից ստեղծագործ է ց իր սեփականը։ Մի գեղեցիկ և ճիշդ խօսք ասում է այդ առաջինով գերմանացի Հերմանն Հետանէր իր «Literaturgeschichte des 18-ten Jahrhunderts» գլուխում։

„Eine höchst überraschende und ewig denkwürdige Wendung! Die Ausländerei, welche

Deutschlands tiefstes Verderben war, wurde zugleich der Grund seiner Rettung. (Մի վերին աստիճանի զարմանալի և մշտական մտածողութեան արժանի այլակերպութիւնն, Օտարամոլութիւնը, որ Գերմանիայի ամենախոր կործանման պատճառ էր, դարձաւ մի և նոյն ժամանակ և նրա փրկութեան պատճառ):

Հայրենակիցների բուն ոգեկան պահանջները, հաված լինելով դէպի գերմանական գիտութիւնը և այլն:

Եկյատ ամեն քան միասին է շփոթում. չէ հակացվում թէ արդեօք Նաղարեանց այն պատճառով հակառակորդներ կամ թշնամիներ ունեցած որ չափից դուրս խիստ էր արտայայտում լուսքերը, թէ այն պատճառով, որ չը կարողացահանականալ իր հայրենակիցների ոգեկան պահան

բանց այդ նշանաւոր փիլիսօփայի վրա,—Շօպէն-  
հառէրի մասին ասէինք. «Կա օտարացած էր  
գերմանացիներից, չէր համկանում ժամանակակից  
հայրենակիցների ողեկան պահանջները, այդ  
պատճառով նա մեռաւ անյատութեան մէջ և  
երկար ժամանակ գերմանացիք նրա փիլիսօփա-  
յութեան վրա ուշադրութիւն չէին դարձնում, մին-  
չև որ անզիւսական գրականութիւնը Շօպէնհառ-  
էրի փիլիսօփայութեան գիւտն արաւ և մատնա-

Ուրիմն կէյսարի կարծիքով պէտք է ընդունել որ  
մարդկութեան նշանաւոր, համեմարեղ մտածողնե-  
րը, մարդկութիւնը առաջ մզողները, ոչ թէ  
այն պատճառով հալածվեցան, թշնամիներ ունե-  
ցան, աղքատութեան մէջ մեռան, նոյն խակ  
զվատվեցան, որ նրանք թէե մարդկութեան  
համար աւմենամնդրաժեշտ մտքեր էին յայտ-  
նում, խակ ժամանակակից ժաղովուրդը աը-  
գէտ, մոլեռանդ, յետադէմ լինելով չէր հասկա-  
նում որ նրանց յայտնած մտքերը, որոնք վերջ ի  
վերջոյ պէտք է ընդունեն ազգերը, անհրա-  
ժեշտ են,—այլ այն պատճառով թշնամիներ ունե-  
ցան, անյայտութեան, բաղդած, կամ կախաղանի  
վրա մեռան, որ չէին հասկանում ժամանա-  
կակիցների ոգեկան պահանջները և չափից դուրս  
խփած կերպով էին արտայացում իրանց մտքերը...  
Խակ հռչակաւոր Հէյնէ և Բեօրնէ մտրակող և  
աստիրական գերմանացի բանաստեղծները, որոնք  
յետին աղքատութեան մէջ մեռան, —նրանք էլ  
երեխ այն պատճառով աղքատութեան մէջ մեռան

որ ըսդունակ չեղան հասկանալ իրանց ժամանակակից գերմանացիների ողեկան պահանջները, օտարացած էին նրանցից և շատ խիստ լեզու էին բանացնում, բայց ոչ թէ որովհետեւ, ինչպէս և յայտնի կը լինի «հռչակաւոր հայոքէտ» գերմանացի Լէյստին, այն ժամանակվայ գերմանական ամբոխը, կամ նոյն խակ ինտելիգէնցիայի մեծամասնութիւնը այն աստիճան տղէտ և յիմար էր, որ մինչև անգամ Բնօրնէին այդ հանգամանքն առիթ տուեց արտասանել հետեւալ հռչակաւոր խօսքերը, որոնք երեխ շատ լաւ յայտնի են գեր-



